

[Honoré]

og jeg synes også, den er en skamplet på de partier, der vil være med til at fortsætte en sådan praksis.

Vi ser i kristeligt folkeparti ret pessimistisk på regeringens evne til gøre noget effektivt ved det alvorlige arbejdsløshedsspørgsmål. Men i den udstrækning der kommer forslag, som kan være med til trods alt at afhjælpe problemet, vil vi i hvert enkelt tilfælde se på dem og om muligt støtte dem, men utilstrækkelig finder vi at den hidtidige politik har været.

Alfred Hansen (DR):

Efter de sporadiske forsøg, som regeringen har gjort i de seneste måneder med hensyn til at øge beskæftigelsen, er det værd at minde regeringen om, at den hurtigst muligt bør erkende, at hverken pengepolitik eller finanspolitik er brugbare instrumenter til løsning af samfundets grundlæggende problem.

Det er at stikke folk blå i øjnene, når regeringen forsøger at få befolkningen til at sluge den ene finanspolitiske stramning efter den anden under foregivende af, at man derved vil klare såvel arbejdsløshedspørgslet og betalingsbalanceproblemet som inflationen. Den kunstigt høje rente og den overvurderede krone og tvangsindkomstpolitikken modvirker en løsning af disse problemer. Dette ved regeringen godt. Naturligvis er regeringen klar over, hvordan disse instrumenter virker, men den vil blot ikke erkende det. Jeg mener, at man nu forgæves har forsøgt mange andre midler, uden at det har vist sig, at det har givet den virkning, som man havde håbet på og troet på og bildt befolkningen ind.

Det er sådan, at en uforholdsmæssigt stor del af arbejdsløshedens byrde bæres af den unge generation, og det kan man meget beklage. Det er jo netop den gruppe, der er dårligst rustet til at tage de fysiske og psykiske følger, som uvægerlig vil komme i arbejdsløshedens spor. Foruden at de unge lider under arbejdsløsheden, så fratages de også en reel uddannelsesmulighed på grund af to ting, nemlig en uliberal adgangsbe-grænsning kombineret med en asocial studie-støtteordning.

Hvis regeringen mener det alvorligt – og det kan man da håbe på at den gør – når den siger, at den vil begrænse erhvervslivets

omkostninger, så er det værd at minde regeringen om, at omkostninger ikke kun er forbundet med lønninger. Det er, som om der ustandselig pukes på lønningerne som den værste omkostningsfaktor for erhvervslivet. Men regeringen bør også have blik for og satse på en nedbringelse af renten, som er den største omkostningsfaktor, i hvert fald for alle nyetablerede. Som middel til at skabe grundlag for en klækkelig rentesænkning bliver regeringen også nødt til at udarbejde forslag til en effektiv jordreform, der stopper spekulationsmulighederne. Resultatet af en sådan jordreform bør have til følge og vil kunne få til følge, hvis regeringen vil det, at kapitalen i stedet for som nu at søge hen til passiv anbringelse i jord bliver kanaliseret over til virksomhederne. Det vil betyde, at renten vil falde, konkurrenceevnen vil stige, arbejdspladser vil kunne genskabes og betalingsbalancen forbedres.

Desuden må regeringen efter retsforbundets opfattelse erkende, at den danske krone er overvurderet til stor skade for eksport erhvervene, men også for de importkonkurrerende erhverv. Derfor bør regeringen tage initiativ til, at Danmark trækker sig ud af valutasingesamarbejdet og lader kronen flyde, så den finder sit naturlige leje.

Vi mener desuden, at allerede planlagte offentlige anlægsarbejder bør færdiggøres, eventuelt at man intensiverer færdiggørelsen af dem.

Ministeren har i dag oplyst folketinget om, at man aldrig tidligere har haft så mange beskæftigede, men man har sådan set heller aldrig tidligere, bortset fra 1930'erne, haft så mange arbejdsløse. Det kunne da være relevant at stille ministeren det spørgsmål, hvad ministeren mener er årsagen til, at der er kommet så mange ud på arbejdsmarkedet de seneste måneder.

Ministeren giver i sin redegørelse udtryk for, at der ikke findes snuptagsløsninger eller mirakelkure, som kan klare disse problemer, vi ikke bare har foran os, men som vi også står midt i. Jeg gad vide, hvordan ministeren vil karakterisere loven om jobtilbud til langtidsledige. Hvis ikke det er forsøg på en snuptagsløsning eller forsøg på en mirakelkur, så ved jeg ikke, hvad definitionen på mirakelkur og snuptagsløsning er.

Det er jo sådan, at job til langtidsledige går over maksimalt 9 måneder, hvor man til